

דחל מוחלל

רדקנית בטון לבדואים בסיני

מה היו עושים הבדואים של סיני, לולא פרצה מלחמת ששת-הימים? קרוב לוודאי שהם לא היו זוכים ל- עולם לדעת מהו פולקלור ערבי אמיתי, ומה היא, למשל, רדקנית-בטון? אבל הישראלים שבאו לסיני הביאו לבדואים את הציביליזציה. כל מי ש- נקלע למלון „קרוון“, שהוקם לאחרונה בשארם-א-שייך, עשוי להיתקע פעורה: בחצר המלון, המורכב מקרונות-שינה, יושבת חבורת בדואים במעגל, שרה שיר עם בערבית ומוחאת כף בלהט לרקדנית שחרחרת הניצבת במרכז המעגל ורוקדת ריקודי-בטון. תמיד בשעות הערב. אז היא „אפטר דיוטי“.

הבדואים נמצאים במקום כדי להעניק לאורחים קצת פולקלור מקומי. אבל רדקנית הבטון אינה אלא **אלא מרים אמ-סלם**, מרים, ילידת צפון-אפריקה, היא גרושה ואם לילד, שהיתה בזמנו מלצי- רית במסעדות המפורסמות של תל-אביב, כמו „קליפורניה“ ו„ג'קו“, יום אחד נמאס לה מהכל והיא ירדה לשארם-א-שייך כדי לעבוד שם במלון „קרוון“.

תחילה הציעו לה- בדואים 10 גמלים המחיר. המוצע כיום בשוק עברה הוא 40 גמל. אבל כמה מה- בדואים מבכרים להציץ במרים דור- קא ביום. היא מתהלכת במקום כשהיא לבושה ב- ניקיני בלבד. וזה באמת עבור הבדו- איים של סיני הרי- בה יותר מאשר ריקודי-בטון.

מרים אמסלם

זעזועים בת'אטרון הקאמרי

עלתה על הגל רק אחרי שהתעוררה ת- סערה הציבורית. בינתיים התרחשו עוד כמה דברים מ- אחורי הקלעים של הקאמרי. התיאטרון תיכנן להציג את המחזה מחול המוות. ל- תפקידים הראשיים במחזה נועדו **יוסי ירון** ו**ליליא קניג**. כאשר חזר יוסי ירון מיוגו, הוא דרש שאורנה תופיע לצידו במקום ליא. מאחר שאורנה מוטיעה צתה

ביום השישי האחרון ערך **הצקל אישי כסית** מסיבה לכבודה של **חנה ליה מרון**. המאורע שנתוג: חזרתה של חנה אל בימת התיאטרון. חנה עצמה הופיעה במסיבה כשהיא זוהרת, לבושה בשמלת מיד, גר- ביים לבנות וסנדלים. היתה זו הפעם ה- ראשונה בה הופיעה בפומבי ולא נעזרה במקל. היחידה שלא הופיעה למסיבה לכבודה

אורנה פורת

בהצגת חתונת הדמים, לא הסכימה הנהלת התיאטרון לשחררה להופעה לצידו של יוסי. בלעדית סירב יוסי להופיע בהצגה. כתוצאה מכך בוטלה הצגת מחול המוות. הבמאי **היי קיילום**, שהיה מיועד ל- ביים את ההצגה, קיבל עשרת אלפים ל"ג, מבלי שיביים אותה. „יוסי“, אמר היי, „ב- כסף זה אוכל לממן את חגיגת הבר-מיצוה של בני בחודש אוגוסט“.

בעקבות התפתחות זו הושעה יוסי ירון מתפקידו בתיאטרון. הוא יצטרך להסתפק בהכנסות שהיו לו מהופעתו במחוזר כנר על הגג ביוגו.

חנה מרון

של חנה היתה הכוכבת השניה של התיאטרון הקאמרי, **אורנה פורת**. בהיעדרה יכלו שחקני הקאמרי לספר כי היא נמצאת כבר בגל אחת ממוח' לתיאטרון.

מעמדה של אורנה בקאמרי התערער ל- אחרונה. נסיינה שנכשל להדחיק את מנהל התיאטרון **ישעיהו ווינברג** מכהונתו, בעקבות הצגת מלכת האמבטיה, היה אחד הסיבות לכך. חברי הקאמרי לא שכתו לה כי בארבע ישיבות הנהלת התיאטרון, בהן דנו על העלאת מלכת האמבטיה, לא הצביעה אורנה נגד ההצגה ולא התנגדה לה. היא

המחליפה של בריגיט בארדו

לעיר הגדולה מאור-עקיבא, כשהיא מנסה לחפש את עתידה כדוגמנית. עד שבא אלדו. מהרגע בו נפגשו השניים החלה זיקלין לפרוח מחדש. היא החלה להופיע בתלבשות הדר שהוציאו את ה- עיניים לכל חברותיה לשעבר. במשך לילות שלמים ניתן לראותה רוקדת על זירת ה- ריקודים של טיפאני כשראשה בעננים. השבוע הסתבר כי כוכב המזלות האיר- לה פנים. אלדו עומד לשאת אותה לאשה. וזה לא דבר פשוט להיות נשואה לאדם שבריגיט בארדו היתה צריכה לבקש ממנו שירקוד איתה. זיקלין תוכל לעשות זאת כל הזמן. בכל רגע שיתחשק לה.

זיקלין אמקס ואלדו סרא

שתי חופות בשנה אחת

נער השעשועים של צהלה, חברם הקרוב של כל בני אלופי צה"ל, **יוסי ינאי**, נכנס במזל-טוב לחופה.

אתם חושבים בטח שזה סיפור ישן, ש- קראתם עליו לא מזמן. ובכן, אני לא מת- כוונת לחתונה ההיא. ההיא נגמרה כמו שנגמרו הרבה חתונות — בגירושין. אבל לפני שנערות ישראל הספיקו לדעת שיוסי ינאי הוא גרוש והופו הוא התחתן שוב.

אפילו חבריו הקרובים ביזתו לא ידעו על כך דבר. „מה אני מקבל אם אני מת- חתן בשבוע“ שאל יוסי את אחד מידידיו. הידיד, שידע כי אי-אפשר להתגרש ולהינ- שא באותו שבוע, זרק סכום: 1000 ל"ג. „זמה אני מקבל אם אני מתחתן בשבוע הבא?“ המשרי יוסי ושאל הפעם נראה ה- דבר חשוד והידיד השיב: 500 ל"ג. יוסי שתק ולא אמר דבר. כולם התייחסו לדבריו כאל בדיחה לא הכי מוצלחת. אבל בערב אחד, כעבור שבוע, הזמין יוסי את אותו ידיד לביתו. הידיד, שבא למקום לבוש ב- בגדי עבודה כמעט התעלף כשהבחין כי נקלע לחתונה — חתונתו של יוסי. אבל את 500 הלירות הוא שילם.

יש כאלה הסוענים כי בגלל אותם 500 ל"ג ביצע יוסי את איומו ואומנם התחתן. מי שלא כל כך מאמינה בכך היא, הכלה, **אניטה גינצבורג** (23). אניטה, ילידת ברזיל וסטודנטית למשפטים ומדעי-המדינה עלתה לארץ לפני 9 שנים.

היא הכירה את יוסי כשהיה עוד נשוי. מספר יוסי: „יום אחד נסעתי לנוח באילת עם איזו בחורה שאני לא זוכר. לה היה אוטו, לי לא היה. בלילה בילינו במועדון הסלע האדום באילת ושם פגשתי את אני- טה. שהיתה מורת-דך לתיירים. השארתי את הבחורה עם התיירים ולקחתי את ה- מכונית עם אניטה. עד הבוקר. היום היא אשת“.

מן לפרסם לפני כשנתיים מכתב מלא השמצות בידעות אחרונות, על מעשיהם- כביכול של השניים בשנת 1929. פירסום המכתב הרגיו את סגל וחק. הם פנו לבית-המשפט בתביעה נגד פריד- מן, על פירסום לשון הרע. סגל הוסיף לפניותו גם בקשה לזרזו ההליכים המשפ- טיים נגד פרידמן. תביעתו של סגל שמה דגש על ארבעה טעמים:

- כאילו חילק סגל כרוזים הקוראים לטבח יהודים,
- כאילו לא עשה דבר חיובי למען עמו,
- כאילו חתם על כרוזי-פראבדה,
- כאילו שיקר בספרו על השתתפותו בבריגדה בספרו.

32 עדים. פרידמן, הנשוי לעורכת עולם הקולנוע שרה רדומסקי, הגיש כתב- הגנה המבוסס על הסעיף אמת דיברתי לגבי הסעיף הראשון והשני, ואילו לגבי כרוזי-פראבדה והשתתפות בבריגדה, טען כי בכלל לא התכוון למה שהשתמע מהמכתב. כדי להוכיח את טענתו, העלה פרידמן, שחוק מעסקיו בעולם הקולנוע הוא בעל- הוצאת-ספרים, גלריה וילה בהרצליה, שורה ארוכה של עדים, 32 במספר, דרכם ניסה להוכיח כי סגל היה קומוניסט בשנת 1929, וכי חילק כרוזים הקוראים לטבח יהודים. מאיפה אתה יודע שכלל היו כרוזים שקראו לטבח יהודים? שאל בחקירה הנגדית עוה"ד סגל שייצג את עצמו במש- פט. „אני יודע שהיו כרוזים כאלה שקראו לטבח יהודים, מכיוון שהערכים הרי טבח יהודים“, תשובת 64 אלף הדולר של פרידמן. 32 העדים לא עזרו לפרידמן. בפסק- דין שנתן השבוע שופט בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, אליהו מני, הוא קבע כי דברי פרידמן על סגל „מרושעים ואינפנטיליים“. **הוכח לשון הרע.** כאשר להאשמה שסגל, שהיה מגיד בצה"ל, לא עשה דבר למען עמו, קבע השופט כי הוא מאמין לעדותו של הנוכח כי ערב הקמת המדינה, עת שהה בחו"ל, עשה מאמצים להגיע לארץ כדי להשתתף במלחמת הקוממיות, וכשה-

זוכה סגל — ואינפנטילית

ליח להגיע, עשה את חובתו כבעל דרגה בצבא. גם במלחמת ששת-הימים ביקש סגל להתנדב לשרות בצה"ל. ובאשר לחתימה על כרוזי-פראבדה: „הכל מסכימים שהתובע לא נמצא בין החותמים על הכרוז בפראבדה“ קבע השופט. „וה- קורא התמים, שעובדה זו לא היתה ידועה לו בזמן פרסום מכתב הנתבע, עלול היה לחשוב שאף התובע בחותמים.“

בסכמו את פסק-הדין, קבע מני כי הוכח בכל ארבעת הסעיפים לשון הרע וכי הוא מחייב את הנתבע.

בוה הסתמים השלב הראשון של המשפט. עתה נותר החלק השני, בו יקבע השופט את גובה הפיצוי שיינתן לסגל. שאלה נוספת שנתרה פתוחה: מדוע בכלל פירסם פרידמן את מכתב ההשמצה שלו? תשובה לשאלה יכולה אולי להיות בעדותו של שמואל סגל, שהוזמן גם הוא כאחד מעדי ההגנה.

סגל סיפר כי ימים מספר לפני פירסום המכתב, הוא פגש את הנתבע בגלריה שלו. שם התנפל עליו פרידמן ואמר לו כי בועתו לפרסם דברים שיחסלו מבחינה פוליטית את תיקחתיו של סגל להיות אי- פעם חבר-כנסת.

„איך תעשה זאת?“ התעניין סגל. „תתפ- לא כשתראה“, השיב פרידמן ופירסם כעבור מספר ימים את מכתב ההשמצה.